

Lucrarea 2

.1 Simulink

Simulink este un mediu pentru modelarea, simularea și implementarea sistemelor dinamice și sistemelor înglobate. Permite simularea numerică și analiza sistemelor liniare, neliniare, discrete, continue, hibride prin dezvoltarea și manipularea de blocuri și diagrame. Oferă facilități pentru design bazat pe modelare, inclusiv modelare în domeniul fizicii, generare automată a codului, verificare și validare. Are o arhitectură deschisă facilitând integrarea modelelor provenind de la alte unelte. Este utilizat în aplicații de control, procesare de semnale, comunicații și alte domenii ale ingineriei de sistem.

Simulink oferă o interfață grafică cu utilizatorul, biblioteci cu blocuri personalizabile pentru crearea și editarea diagramelor (modelelor). Aceste diagrame bloc (modele *mdl*) reprezintă sistemul modelat sub forma ecuațiilor diferențiale liniare și neliniare și a ecuațiilor cu diferențe finite care descriu dinamica sistemului.

Este integrat în Matlab, permițând încorporarea algoritmilor Matlab în modele și exportarea rezultatelor simulării în Matlab pentru analiza ulterioare.

Algoritmul general pentru crearea unui model Simulink pentru un sistem:

- găsirea modelului analitic al sistemului. Acesta poate consta într-o varietate de tipuri de ecuații, împreună cu condițiile lor inițiale și de limită, precum ecuații algebrice simple sau ecuații diferențiale mai complicate (de ordin mare);
- identificarea variabilelor de stare și a variabilelor de control. De exemplu, în cazul unei simple translații liniare, variabilele de stare sunt viteza și poziția, iar variabila de control este forța aplicată. Pentru

evitarea redundanței este de dorit ca aceste variabile să fie independente;

- identificarea blocurilor Simulink necesare pentru implementarea modelului pornind de la ecuațiile găsite;
- implementarea modelului luând în considerare constrângerile externe dorite, condițiile inițiale și condițiile de limită.

Pentru rulare, se tastează în linia de comandă `>> simulink` urmată de apăsarea tastei *Enter* sau se apasă butonul *Simulink* din interfața Matlab. Pentru rularea programelor demonstrative, este disponibilă comanda `>> demo simulink`.

.1.1 Blocuri Simulink

Simulink oferă o mare varietate de blocuri pentru construirea modelelor matematice. O serie de blocuri des utilizate în continuare sunt prezentate în Figura .1 și descrise pe scurt în cele ce urmează.

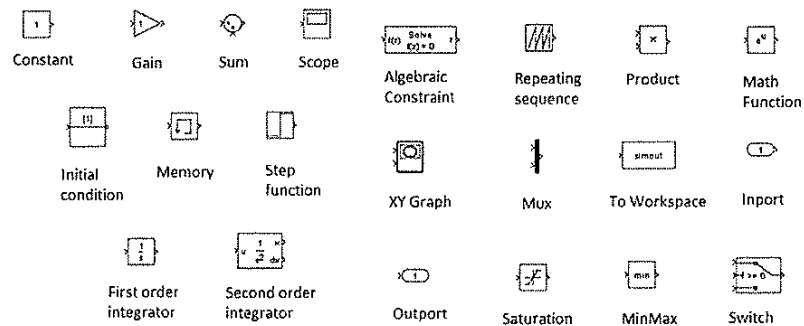

Figure .1: Blocuri Simulink

- Blocul *Constant*, aflat în biblioteca *Sources*, generează o valoare constantă reală sau complexă;
- Blocul *Summation*, aflat în biblioteca *Math Operations*, primește ca intrare două sau mai multe semnale, ex., x_1, x_2, x_3 . Modificând parametrii blocului, ieșirea obținută poate consta în combinația necesară de adunări și scăderi precum $x_1 + x_2 + x_3$, $-x_1 + x_2 + x_3$ etc. Este util pentru *adunări* și *scăderi*;

- Blocul *Gain*, aflat în biblioteca *Math Operations*, primește la intrare un semnal, ex., x_1 și returnează o versiune scalată a acestui semnal, $k \cdot x_1$. Se utilizează pentru *înmulțire*;
- Blocul *Scope*, aflat în biblioteca *Sinks*, afișează semnalele de intrare în raport cu timpul de simulare;
- Blocul *Initial Condition*, aflat în biblioteca *Signal Attributes*, setează condiția inițială a semnalului de intrare, spre exemplu, valoarea semnalului la începutul simulării. La începutul simulării, indiferent de valoarea semnalului, blocul va furniza la ieșire condiția inițială specificată, urmând ca ulterior să returneze valoarea semnalului;
- Blocul *Memory*, aflat în biblioteca *Signal Attributes*, reține și întârzie intrarea cu un pas de timp de integrare
- Blocul *Step Function*, aflat în biblioteca *Sources*, generează o treaptă între două nivele de amplitudine configurabile, la un moment specificat. Ieșirea blocului constă în valoarea parametrului *Initial Step* dacă timpul de simulare este mai mic decât valoarea parametrului *Step time*, respectiv în valoarea parametrului *Final Step* dacă timpul de simulare este mai mare sau egal cu valoarea parametrului *Step time*;
- Blocul *First Order Integrator*, aflat în biblioteca *Continuous*, generează la ieșire integrala intrării la pasul de timp curent;
- Blocul *Second Order Integrator*, aflat în biblioteca *Continuous*, rezolvă probleme cu valori inițiale pentru ecuații de ordinul doi:

$$\frac{d^2x}{dt^2} = u,$$

$$\frac{dx}{dt}|_{t=0} = dx_0,$$

$$x|_{t=0} = x_0,$$

unde u este intrarea sistemului. Blocul este astfel un sistem dinamic cu două stări continue: x și dx/dt ;

- Blocul *Repeating Sequence*, aflat în biblioteca *Sources*, generează semnale periodice cu o formă de undă specificată prin intermediul parametrilor *Time values* (specifică vectorul timpilor de ieșire, perioada este dată de diferența dintre prima și ultima valoare a

parametrului) și *Output values* (specifică un vector cu amplitudini ale semnalului la timpii de ieșire corespunzători). Implicit, ambii parametri sunt $[0 \ 2]$, specificând un semnal dinte de fierăstrău cu perioada de două secunde și amplitudine maximă 2;

- Blocul *Product*, aflat în biblioteca *Math Operations*, în mod implicit, generează la ieșire rezultatul înmulțirii a două intrări: doi scalari, un scalar și o valoare care nu e scalară sau două valori care nu sunt scalare și au aceleași dimensiuni. Poate fi configurat să funcționeze ca un block *Divide* sau *Product of Elements*;
- Blocul *Math Function*, aflat în biblioteca *Math Operations* realizează numeroase funcții matematice comune;
- Blocul *XY Graph*, aflat în biblioteca *Sinks*, afișează un grafic $X - Y$ al semnalelor de intrare într-o figură Matlab;
- Blocul *Mux*, aflat în biblioteca *Signal Routing* combină semnalele de intrare (scalari sau vectori) într-un singur vector de ieșire. Toate intrările trebuie să fie numerice și de același tip de date. Elementele vectorului de ieșire sunt ordonate conform semnalelor de intrare de sus în jos sau de la stânga la dreapta;
- Blocul *To Workspace* aflat în biblioteca *Sinks* primește la intrare un semnal și exportă valorile semnalului în spațiul de lucru al Matlab-ului;
- Blocul *Inport (In1)*, aflat în biblioteca *Sources*, creează un port de intrare pentru un subsistem sau o intrare externă;
- Blocul *Outport (Out1)*, aflat în biblioteca *Sinks*, creează un port de ieșire pentru un subsistem sau o ieșire externă;
- Blocul *Saturation*, aflat în biblioteca *Discontinuities*, impune limite superioare sau inferioare unui semnal de intrare;
- Blocul *MinMax*, aflat în biblioteca *Math Operations*, generează, conform funcției selectate, minimul sau maximum elementului sau elementelor de intrare;
- Blocul *Switch*, aflat în biblioteca *Signal Routing*, lasă să treacă spre ieșire prima sau a treia intrare (intrări de date) conform valorii celei de a doua intrări (intrare de control). Permite specificarea condiției de

mapare a primei intrări la ieșire prin intermediul parametrilor *Criteria for passing first input* și *Threshold*.

.1.2 Bila în cădere

Modelul unei bile în cădere (Fig. .2) poate fi reprezentat ca un sistem care implică atât dinamici continue cât și tranziții discrete, cu o singură stare discretă și două stări continue. Dinamica continuă a unei bile în cădere este dată de:

$$\frac{dv}{dt} = -g, \quad \frac{dx}{dt} = v, \quad (.1)$$

unde g accelerația gravitațională, $x(t)$ este poziția și $v(t)$ este viteza.

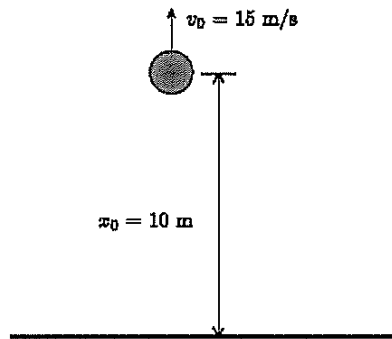

Figure .2: Starea inițială pentru modelul bilei în cădere

Presupunând o coliziune parțial elastică cu pământul, relația dintre viteza înainte de coliziune (v^-) și viteza după coliziune (v^+) poate fi scrisă sub forma:

$$v^+ = -\kappa v^-, \quad x = 0 \quad (.2)$$

Prin urmare modelul prezintă un salt al valorii variabilei de stare continue (viteza) la condiția de tranziție, $x = 0$.

Pentru modelarea bilei în cădere în Simulink, se identifică variabilele de stare ca fiind poziția și viteza. Ecuațiile care trebuie implementate sunt

$$\frac{dv}{dt} = -g, \quad \frac{dx}{dt} = v, \quad (.3)$$

cu constrângerile

$$v^+ = -\kappa v^-, \quad \text{at } x = 0, \quad (.4)$$

și condițiile inițiale $x(t=0) = 10m$, $v(t=0) = 15m/s$.

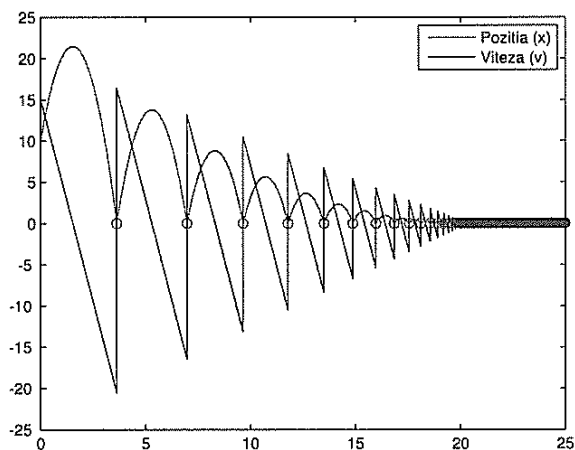

Figure .3: Variația în timp a poziției și vitezei pentru bila în cădere

Modelul *mdl* asociat cu acest exemplu se află între aplicațiile demonstrative ale Simulink, putând fi deschis scriind în linia de comandă `>> sldemo_bounce`.

Blocurile utilizate în acest model sunt:

- *Constant*, pentru accelerația gravitațională;
- *Initial Condition*, pentru setarea poziției și a vitezei inițiale;
- *Gain*, pentru coeficientul de atenuare κ ;
- *Memory*, utilizat în bucla pentru calculul vitezei după coliziunea cu pământul și are rolul de a reține viteza bilei v^- dinaintea coliziunii.
- *Second order integrator*, poate fi utilizat ca alternativă la modelarea ecuației cu ajutorul a două blocuri integratoare de ordinul unu. Cea de a doua ecuație $dx/dt = v$ este internă blocului. Analizând proprietățile blocului se va observa că x are setată limita de jos la zero, și este bifată opțiunea *Reinitialize dx/dt when x reaches saturation*, parametru care

permite reinițializarea dx/dt la o nouă valoare în momentul în care x ajunge la limita de saturație. În cazul modelului bilei în cădere, această opțiune implică faptul că în momentul în care bila atinge pământul, viteza ei se poate seta la o valoare diferită, și anume la valoarea de după impact.

Exerciții: Simulați modelul și încercați să înțelegeți funcționalitatea fiecărui bloc.

Reconstruiți modelul de la început. (Pentru crearea unui model nou se poate utiliza opțiunea din meniul *Open, New → Model*).

.1.3 Pendulul simplu

Figura .4 prezintă un pendul simplu (punctul de masă m) suspendat de un fir de lungime l neextensibil și fără greutate.

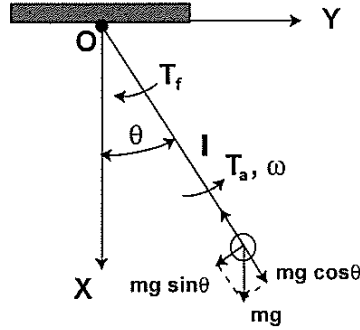

Figure .4: Pendulul simplu

Derivarea ecuațiilor de mișcare presupunând că forța de frecare este o funcție liniară de viteza unghiulară ($T_f = B_m\omega$), B_m este coeficientul de frecare vâscoasă):

Forța care tinde să aducă pendulul spre poziția verticală este:

$$F_{rest} = -mg \sin \theta \quad (.5)$$

Momentul net în jurul punctului de fixare O este:

$$\sum M = T_{rest} + T_a - T_f = -mgl \sin(\theta) + T_a - B_m\omega \quad (.6)$$

unde T_a , este cuplul aplicat.

8 LUCRAREA 2

Ecuatiile diferențiale de ordinul doi pentru modelarea mișcării pendulului

$$J\alpha = J\frac{d^2\theta}{dt^2} = -mgl \sin \theta + T_a - B_m\omega, \text{ sau}$$

$$\frac{d^2\theta}{dt^2} = \frac{1}{J}(-mgl \sin \theta + T_a - B_m\omega) \quad (.7)$$

unde J este momentul de inerție al masei în jurul punctului O .

Ținând cont că $\frac{d\theta}{dt} = \omega$, sistemul de două ecuații diferențiale devine:

$$\frac{d\omega}{dt} = \frac{1}{J}(-mgl \sin \theta + T_a - B_m\omega),$$

$$\frac{d\theta}{dt} = \omega \quad (.8)$$

Momentul de inerție este $J = ml^2$, prin urmare ecuațiile pot fi scrise sub forma:

$$\frac{d\omega}{dt} = -\frac{B_m}{ml^2}\omega - \frac{g}{l} \sin \theta + \frac{1}{ml^2}T_a,$$

$$\frac{d\theta}{dt} = \omega \quad (.9)$$

Exerciții: Simulați modelul cu următorii parametri $l = 4$, $g = 9.81$, $B_m = 0.8$, $m = 1$, pasul maxim pentru simularea numerică 0.1, cuplul aplicat reprezentat printr-un semnal dreptunghiular cu amplitudine 1 și frecvența de 0.1 rad/sec.